

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 13

28. března 2010

Cena: 7 Kč

JAK POKRAČUJE PROJEKT AFRIKA AFRICE

Sestry a bratři v Kristu, dovolte mi pozdravit vás ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Rád bych vás zde seznámil s vývojem projektu "Afrika Africe". Nejprve bych rád vyjádřil svůj vděk nejen za to, že jsem mohl studovat v ČR, ale i za to, že jsem mohl pracovat v církvi poté, co jsem za podpory naší Církve československé husitské a její pražské diecéze úspěšně dokončil svá studia. Mé srdečné díky patří všem členům církve, kteří mi pomohli v mnoha směrech, především bratru patriarchovi ThDr. Tomáši Buttovi, Th.D., doc. ThDr. Davidu Tonzarovi, Th.D., pražskému biskupovi, Štěpánu Kláskovi, královéhradeckému biskupovi a dalším duchovním pražské diecéze a členům náboženské obce Praha 1-Staré Město.

Když byl návrh projektu Afrika Africe poprvé prezentován církvi, bylo jeho záměrem založení pobočky Církve československé husitské v Keni. Protože finanční situace církve a právní překážky tomuto záměru bránily, ústřední rada nakonec tento návrh odmítla. Pražská diecéze ale cítila potřebu najít fondy potřebné k založení misijního centra v Nairobi, a proto se obrátila na dobrovolné dárcy, aby přispívali měsíčně minimálně 100 Kč na zvláštní fond. Založení misijního centra pak bylo podepřeno vědomím, jaká je situace a životní podmínky většiny lidí žijících v Africe; pro náš projekt specificky v Keni. Cílem misijního centra bylo poskytnout du-

chovní podporu rodinám ze slumů, sociální a zdravotní osvětu a možnost rozšíření programů o vzdělávací podporu a výuku počítačové gramotnosti pro mladé obyvatele slumů ve spolupráci s dalšími nevládními organizacemi, které už v Nairobi působily.

Propočty ukázaly, že na zřízení centra bude potřeba 100 000 Kč a měsíční částka pro jeho udržení zhruba 20 000 Kč.

Na základě tohoto rozhodnutí byl projekt v této podobě během roku 2009 prezentován všem diecézím na území ČR na synodách a také byl prezentován náboženským obcím a na školách po celé republice. Díky těmto aktivitám se mnoho obcí a členů církve včetně duchovních zavázalo k podpoře projektu v minimální výši 100 Kč měsíčně. Od května 2009 jsou v provozu také internetové stránky projektu a bankovní účet pražské diecéze byl otevřen příspěvkům na projekt. Číslo tohoto účtu u České spořitelny je: **1922545319/800; VS: 777.**

Dále vznikla pracovní skupina, která projektu zajišťuje koordinaci a dohled nad dílčími aktivitami. Jejími členy jsou sestry a bratři: doc. ThDr. David Tonzar (pražský biskup), dr. Phnuel Osweto (duchovní, sv. Mikuláš, Praha 1-Staré Město) Mgr. Eva Mikulecká (faračka, Praha-Michle), Mgr. Viktor Korček (člen náboženské obce Praha 1-Staré Město), Mgr. Kateřina Děkanovská (odbor pro vnější vztahy na úřadu ústřední rady) a BSc. Nixon Lenana (předseda – Keňané v ČR,

student ČVUT). Skupina se schází zhruba jednou do měsíce, aby prodiskutovala a zvážila další postup v projektu.

Během prezentací na různých místech v církvi i mimo ni mnozí lidé pomohli radou, jak dále specifikovat dílčí cíle projektu na misi a podporu vzdělávání. Pracovní skupina přijala rozhodnutí, že zahájí dílčí projekt Vzdělání pro Afriku, který umožňuje

lidem v ČR a především v naší církvi podpořit vzdělávací proces chudých, přesto talentovaných studentů ze slumů a dalších oblastí v Keni. Tento program podporuje především střední školy tím, že sponzorují platí školní poplatek za studenta ve výši 3 000 – 7 000 Kč ročně, v závislosti na druhu školy.

K založení misijního centra v Nairobi je potřebný pravidelný měsíční příjem 20 000 Kč. Z dosavadních příspěvků se zatím této částky nedařilo zcela dosáhnout. Od června do prosince 2009 se došlo na účet asi 10 000 Kč měsíčně, které by však nestačily na zajištění projektu. Proto byl vznik misijního centra zatím odložen.

Díky mé činnosti v Keni již existuje funkční realizační tým, který bude zajišťovat projekt přímo na místě. Jeho vedoucím je člen pracovní skupiny Nixon Lenana, který v ČR žil 6 let a v létě 2010 se po ukončení studia vrací natrvalo zpět do Keni. Bratr Lenana se se mnou podílel na vzniku projektu již od samotného začátku jako člen Bratrské jednoty baptistů v Praze, která na projekt přispěla 13 000 Kč. Já bych, bude-li pracovní skupina a diecézní rada souhlasit, zůstal koordinátorem projektu a kromě své práce bych každoročně navštěvoval náš projekt v Keni i s dalšími členy církve, abychom zkontrolovali vývoj a průběh projektu a mohli o stavu projektu referovat církevním orgánům a sponzorům.

Závěrem je mi potěšením uvést, že projekt zaznamenal od svého nedávného počátku velký posun. Vzdělávací program již podporuje devět keňských studentů. Jejich sponzory jsou členové církve a dvě střední školy v ČR. Podrobné informace o těchto studentech budou brzy dostupné na nástěnce úřadu ústřední rady v praž-

ských Dejvicích a také na nástěnce v budově pražské diecéze. Rád bych za celý tým poděkoval všem, kteří projekt podpořili a v předstihu také těm, kteří se zapojí do misijních aktivit. Od června do prosince 2009 projekt obdržel finanční podporu ve výši 214 206 Kč, z toho 94 716 Kč bylo získáno od členů církve, 13 000 Kč od organizací, 6 490 Kč z benefičního koncertu, který se konal v chrámu sv. Mikuláše a 100 000 Kč od jednoho člena naší církve. Dne 23. prosince 2009 se doc. ThDr. David Tonzar, Th.D. setkal s českou velvyslankyní v Keni Margitou Fuchsovou, aby spolu prodiskutovali nairobské misijní centrum. Paní velvyslankyně se setkala také s dr. Oswetem v Nairobi 5. února 2010 k projednání stejného tématu. Paní velvyslankyně přislíbila projektu Afrika Africe úzkou spolupráci své nairobské kanceláře s pražskou diecézí.

Nyní doufáme, že misijní centrum by v Nairobi mohlo začít pracovat už letos v květnu. Rád bych ujistil všechny, kdo projekt podporují, že tento záměr je jistě hodný další podpory a že celý projekt zůstane transparentní a zaměřený na skutečnou pomoc, jak nás k tomu nabádá Písmo. Velmi si vážíme vaší velké podpory projektu a rádi zodpovíme všechny dotazy na vyjasnění jakékoliv záležitosti projektu. Prosím, v případě zájmu nás kontaktujte, oceníme vaši pomoc, máte-li představu, jak dále realizovat cíle projektu.

S přáním Božího požehnání vám všem,

Mgr. Phnuel Osweto, Ph.D., duchovní v chrámu sv. Mikuláše, zahraniční odbor pražské diecéze, projektový koordinátor
Mobilní spojení: 776 725 199
www.africa-for-africa.eu

20 LET NÁBOŽENSKÉ SVOBODY

Zúročení dvaceti let náboženské svobody v naší zemi se pokusili zhodnotit v rámci konference konané 10. a 11. března na Husitské teologické fakultě UK představitelé a členové církvi a dalších duchovních společenství. Setkání, které uspořádala fakulta ve spolupráci s religionistickým časopisem Dingir, přilákalo hojný počet návštěvníků.

Již úvodní proslov děkana Jana Blahoslava Láška naznačil, že po dlouhá léta toužebně očekávaný dar duchovní svobody, který přinesl pád komunismu, není automatickým řešením problémů společnosti, jejíž atheizace je silně zakořeněná a jen těžko hledá cestu z mravní krize, která ji provází. Církve velkou měrou přispívají k duchovní obnově společnosti, k znovunalezení morálních hodnot a priorit, jejichž význam byl u národa tíhou čtyřicetiletého komunistického jha pokřiven a devalvován. Nicméně v dnešní době ony samy zápasí o obnovu základních instrumentů svého duchovního života. Na tom se shodli v podstatě všichni vystupující, z nichž každý upozorňoval především na problémy a specifické priority svého společenství. Rada z nich také v krátkém ohlednutí zpět do období minulého

režimu poukázala na strasti provázející tuto dobu, ať již ve formě zákazů, zastrasování, persekucí či vězení. Kardinál Vlk zmínil v této souvislosti například likvidaci řeholních řádů o tzv. Bartolomějské noci o Velikonicích 1950. V případě židovských obcí, jak zdůraznil rabín Karol Efraim Sidon, zmíněným zkázonosným aktivitám předcházely hrůzy šoa, likvidace evropských židovských komunit. Důsledky obojího - fyzické likvidace v koncentračních táborech i následného antisemitismu komunistického režimu oděného do antisionistického hávu - si obce nesou dodnes.

Působení obou výše zmíněných vůdčích osobností pokrývá celé období náboženské svobody. Téměř stejnou dobu je činný v Ekumenické radě církvi další účastník setkání, teolog Pavel Černý, který ve svém vystoupení zhodnotil vývoj na půdě protestantských církví a zdůraznil, že svoboda postavila před tyto církve silnou výzvu formulace misijního poslání.

Akcent na misionářské působení naopak postrádá buddhismus, představený na konferenci Z. Ondomišiovou. Od tradičních církví jej odlišuje zejména důraz na individualitu a absence formálních struktur, dále pak fakt,

že v naší společnosti nemá hluboké kořeny.

Kritický a zajímavý pohled do minulosti i výzvy do budoucna obsahovala řeč Jiřího R. Stránského, popisujícího osudy Pravoslavné církve v Čechách a na Slovensku, na kterého navázal se svým projevem Vladimír Sářka. Jeho zamyšlení se týkalo především hmotného zázemí muslimské komunity od jejích počátků v roce 1934 až do dnešních dnů. Entusiastickým a zajímavým referátem o specifikách zenu v českém prostředí oslovil přítomné Vlastimil Marek, vydavatel a autor knih a časopisů o New Age.

Joel Ruml, synodní senior Českobratrské církve evangelické, pojal téma obecněji. Dary z roku 1989 ("polotovary, kterým bylo třeba dávat nový život") přirovnal k situaci Izraelců po příchodu do nové země, který provázely obavy i radost, a ptal se, jak s nimi církve naložily. Neorientovali jsme se příliš na pozemskost? Nesoustředíme se příliš na různé sociální úkoly, stavbu a údržbu budov, majetková vyrovnání na úkor zvěstování evangelia? Nežádá svoboda a demokracie intenzivnější průlom transcendentna do života?

Dokončení na str. 3

Mobil

Tak si říkám, co by se stalo, kdybychom s Bibli zacházeli jako s mobilem.

* **Co kdybychom ji pořád nosili v kabelce nebo v kapse?**

* **Co kdybychom se pro ni vrátili, kdybychom ji zapomněli?**

* **Co kdybychom v ní párkrát denně zalistovali?**

* **Co kdybychom jejím prostřednictvím přijímali textové zprávy?**

* **Co kdybychom s ní zacházeli tak, jako bychom se bez ní neobešli?**

* **Co kdybychom ji koupili dětem jako dárek?**

* **Co kdybychom ji používali na cestách?**

* **Co kdybychom ji používali ve stavu nouze?**

A ještě poslední... na rozdíl od mobilu se nemusíte bát toho, že by vaše Bible byla někdy odpojena ze sítě.

Ježíš už účet zaplatil!

Z Hlasu pravoslaví 2/2010

Z kazatelského plánu

6. neděle postní – Květná neděle

Z úst nemluvíte a kojenců připravil sis chválu. (Mt 21,16)

První čtení Písma: Ž 22,2-12

Tužby:

2. Abychom všichni neustávali v jásání nad Ježíšovým příchodem do své Církve a se svým Pánem až do konce svých dnů věrně zůstali, modleme se k Hospodinu.

3. Za dar stále rostoucí víry, která naplní naše sbory i naše domovy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Hle, ti, kdo se tobě vzdali, zhynou.

Nám je však v Boží blízkosti dobře, v Panovníku Hospodinu máme své útočiště. Vyprávěj nám o všech svých činech. (Srv. Ž 73,27-28)

Chceme naslouchat tvému učení a tvé Slovo chceme slyšet.

Pro slávu svého jména nás zbav hříchu a svým Slovem uzdrav naše srdce. Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Fp 2,5-12

Evangelium: Mt 21,1-9

Čtení Písma k obětování: Ž 69,20-22.30

Čtení Písma k požehnání: Mt 26,42b

Vhodné písně: 239 nebo 240, 326 (314)

Zelený čtvrtek

Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. (J 13,15)

První čtení Písma: Ga 6,14; Ž 67,2-3

Druhé čtení Písma: 1 K 11,23-32

Evangelium: J 13,1-15

Čtení Písma k obětování: Ž 118,16-17

Čtení Písma k požehnání: J 13,3-5.12.15-17

Vhodné písně: 122, 22 nebo 242, 243

Velký pátek

„Dokonáno jest.“ (J 19,30)

První čtení Písma: Ex 12,1-11

Evangelium: J 18,1-19,37

Čtení Písma k požehnání: J 3,16

Vhodné písně: 82 nebo 118, 327, 247 nebo 322

Bílá sobota

Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojděte se podívat na místo, kde ležel. (Mt 28,6)

První čtení Písma: Ž 57,2-12

Druhé čtení Písma: Ko 3,1-4

Evangelium: Mt 28,1-7

Čtení Písma k obětování: Ž 42,2-3.6

Čtení Písma k požehnání: Iz 4,2-3

Vhodné písně: 339, 256 – celá po Evangeliu, 249 od obětování

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ – STAVITEL A KRÁL

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíše vysvětlující poznámky, zaměřené na biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

Hlavním pramenem je publikace Williama Barclaye „And Jesus said“ 1. vyd. 1952, reprint 1970, a „The Gospel of Matthew“ (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Lukáš 14,25-33

Laciná zbožnost

V době náboženského liberalismu vstup do církve celkem žádnou životní změnu neznamenal. Stačilo vyplnit přihlášku anebo stačilo zajít na faru, kde byl zájemce zapsán do kartotéky; církevní daň byla minimální, účast na životě církve dobrovolná, z členství vlastně žádné povinnosti nevyplývaly, o nový osobní vztah k Ježíši Kristu se nejednalo. Podobně když bylo třeba získat někoho do rady starších: „Ale skoro nic na vás nebudeme chtít.“ Staly se případy, kdy se mladík chtěl stát farářem, aby měl zajištěnou pohodlnou existenci a služební byt. A dívka za-toužila být farářkou, protože jí bude slušet talár.

Za komunismu to bylo jiné: ten, kdo šel studovat teologii a chtěl být vysvěcen a chtěl pracovat jako kněz – ten musel své rozhodování zvážit. Musel počítat s určitými nesnáze-mi – bude sledován bezpečností, bude

mít malý plat a tím i malý důchod, jeho děti se pravděpodobně nedostanou na střední nebo vysokou školu. A tyto potíže se netýkaly jen duchovních, často byli postiženi i řadoví členové sboru.

Co mě to bude stát?

Tuto otázku jako naléhavou předkládá Pán Ježíš ve svém podobenství. Kreslí tu dva obrazy. Nejprve je tu muž, který chce postavit věž. Rozumný člověk si nejprve spočítá své finanční možnosti, než se stavbou začne. Kdyby nebyl schopen stavbu dokončit, stal by se terčem posměchu. V podobenství šlo pravděpodobně o věž na vinici (Mt 21,33), tedy o strážní věž, ve které se muselo hlídkovat, když začaly hrozny dozrávat a objevovali se zloději. Pán Ježíš tu asi mluvil z vlastní zkušenosti. Po léta byl v Nazaretu tesařem. Tenkrát byl tesař víc než jen truhlář, byl to i zedník a stavitel. Nový zákon užívá pro tesaře slovo "tekton", což je téměř totéž jako

"technik". Ježíš měl zřejmě zkušenosti s lidmi, kteří měli grandiózní plány, ale nebyli stavu stavbu dokončit.

Druhý obrázek ukazuje krále, který se zabýval myšlenkou na polní tažení. Než se definitivně rozhodne, musí spočítat své šance proti nepříteli, který proti němu šikuje své vojsko. Jestliže jsou síly protivníka tak velké, že by neměl naději na vítězství, do boje se nevydá. Raději se nějak dohodne, než aby riskoval vlastní zkázu.

Ježíšova poctivost

Pán Ježíš sice volal k následování, ale nikdy k následování nenutil a nepřemlouval. Naopak – je až zarážející, že lidi spíše odrazoval, když vypočítával nároky na své stoupence. V evangeliu Matoušově (10,34-38) čteme výrok za výrokem, kterými Kristus lidi spíše zastrahuje než povzbuzuje. Podobně Lukáš (9,57-62) píše o setkání Krista se třemi muži, kteří projeví ochotu jej následovat. William Barclay a Jiřina Kubíková

Nad Písmem

KRÁL, KTERÝ PŘICHÁZÍ VE JMÉNU HOSPODINOVĚ

Slavnostní průvod, který doprovází Pána Ježíše na cestě do Jeruzaléma, je hlučný. Raduje se a provolává slávu. Má dobrý důvod. Dlouho očekávaného Mesiáše chce posadit na davidovský trůn a věří, že naváže na slavnou dobu dávných králů. Zdánlivě se všechno odehrává podle režie nadšených davů. Mají nádhernou představu, ale daleko od Božího záměru. Jásající dav neviděl, že se čas Boží milosti posunul daleko od jejich náboženských představ. Dávno nebyly podmínky pro uskutečnění jejich snů v dané historické a politické situaci. To zástup v tu chvíli netrápilo.

Ani si nevšimli, že se čas navršil a začal se naplňovat Boží plán spásy, plný paradoxů, které provázely celý Ježíšův pozemský život.

Přijíždí král Izraele, ale nemá nádherného koně a skvostný šat. Podle pro-rockého zaslíbení vjíždí do bran sídelního města na oslátku ve skromném oděvu. Jde si místo pro královskou korunu pro korunu z trní, kterou pokropí svou krví. Ani budoucí vládcové, kteří se budou honosit jejich skutečnými nebo domnělými trny, nepochopí sílu jeho lásky a oběti.

Korunu mu vsadí na hlavu opilý vojáci okupační armády. Jeho trůnem je popravčí kříž na opuštěném místě za hradbami města.

Se svým průvodem po příjezdu do města vchází Ježíš do chrámu. Do srdce náboženského života Izraele, aby jej vyčistil od stoky nečistoty směnárníků a prodavačů, vyhlásil jej domem modlitby a proměnil jej tím, že naplnil život Božího lidu svým evangelium lásky.

Z pohledu bohatých dějin Jeruzaléma byl Ježíšův slavný vjezd jen drobnou epizodou. Město a jeho obyvatelé už zažili řadu okázalých vjezdů mocných a slavných. Z pohledu dějin spásy je

Ježíšův vjezd předělem, branou mezi obdobím přípravy lidu a dramatem velikonočních událostí, vrcholícím Jeho vítězstvím nad hříchem a smrtí. Vchází, aby se ujal duchovní vlády v zaslíbené zemi a rozšířil své království do celého světa.

Jako při Ježíšově narození, tak i v těchto pohnutých okamžicích byli přítomni tiší, kteří očekávali vykoupění v Jeruzalémě, podle Boží vůle. Bylo nemnoho těch, kdo se upřímně snažili porozumět a číst znamení Božího času, na která Ježíš při své pozemské pouti ukazoval. Ještě byl čas se Ježíše zeptat, hledat sílu pro dobu, kdy bude procházet temnotou utrpení a smrti k životu, který se stal i naším životem.

Vjezd do bran Jeruzaléma a vstup do chrámu je symbolický úkon, že Spasitel přijímá a plní své poslání, jehož součástí bude brzo i jiný průvod pod dozorem vojáků, když jej povlečou zbitého, spoutaného a padajícího pod břevnem zpět za jeruzalémské hradby na popraviště.

Poslední neděle před Velikonocemi nám staví před oči věrnost těch, kdo se tehdy snažili alespoň z části porozumět Ježíšově cestě pro záchranu a spásu světa. Žádná triumfální cesta, ale cesta kříže a oběti v blátě lidského neporozumění, aby mohl každý člověk pochopit a přijmout Boží lásku.

Apoštol Pavel nám vštěpuje: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši. Způsobem bytí byl roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil a v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě

Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“

Také dnes máme stejné problémy skutečně následovat našeho Spasitele a správně rozumět Boží vůli. Jít jeho cestou následování Boží vůle není jen provolávání slávy Ježíšovi, nebo pořádání velkolepých setkání, kterými obvykle chceme dosáhnout cílů, jež se obvykle mjejí s plány Nejvyššího. Jeho cesta je odevzdanost do Boží vůle a lásky.

Následovat tiše a každodenně evangelium lásky a pokoje, které jsme přijali od Ježíše Krista. Nezhlízet se v pomíjejícím lesku světa, ale sami se snažit být odleskem slávy jediného skutečného Krále tohoto světa, krále s nejvzácnější trnovou korunou. Krále, který stále znovu přichází doprostřed nás. Ježíšův odkaz je láska a poslušnost Boží vůle, až za hranice možností.

Růžena Adamová

**Pane a Otče náš.
Přicházíme s důvěrou
ve tvou všeobjímající lásku
ke všemu stvoření.
Prosíme,
abychom nežili nadarmo
dny svého života
v prázdnotě sobectví,
v němž bychom viděli
jen sebe a své cíle.
Pomoz,
abychom v Ježíši Kristu
pochopili hlubší smysl své
cesty,
na kterou jsi nás uvedl,
abychom s tvou pomocí
naplnili a dovršili vše,
co od nás v lásce očekáváš.
Amen.**

UPŘÍMNĚ GRATULUJEME, MILÝ BRATŘE PROFESORE!

Profesor Zdeněk Kučera osmdesátníkem

30. března se dožívá významného životního jubilea – 80 let – jeden z nejvýraznějších teologických myslitelů ČČSH a představitel české teologie vůbec prof. ThDr. Zdeněk Kučera. V církvi a s církví rostl od útlého mládí. Bratislavský rodák musel v r. 1939 opustit s rodiči Slovensko, maturitu složil na prahu doby nesvobody na pražském akademickém gymnáziu v r. 1949. V rychle zanikajících akademických svobodách stihl studium ještě na filosofické fakultě UK u J. B. Kozáka, dále pak studoval teologii na ještě nerozdělené Husově fakultě u F. Linharty, F. M. Bartoše, J. B. Součka a J. L. Hromádky. Po rozdělení fakulty dokončil svá studia na HČBF, kde jej ovlivnili především F. Kovář, F. M. Hník a Z. Trtík. K velké škodě fakulty i církve nebylo tehdy zvykem, aby se nadaný student mohl hned věnovat vědecké práci – to zanechalo velmi špatné důsledky v řadě oborů, které pocítujeme dodnes. Po vysvěcení na kněze v r. 1955 působil bratr profesor v duchovní správě. Nepodleh tlakům a starostem všedního dne a nepřestával pilně studovat. Když nastaly příznivější poměry, začal v r. 1966 pracovat v úřadu patriarchy a konečně v r. 1968 mohl nastoupit jako odborný asistent pro křesťanskou filosofii na Husovu fakultu, kde v témže roce dosáhl u prof. Trtíka doktorátu ze systematické teologie.

Stačil ještě absolvovat studijní pobyt ve švýcarské Basileji, setkat se nejen s teologií K. Bartha a O. Cullmanna, ale i s těmito hvězdami basilejského teologického nebe osobně. Jako pro celou řadu dalších, znamenal rok 1970 vážný zlom v Kučerově odborném i církevním díle. Byl poslán do výroby a až do r. 1979 pracoval v dělnických profesích. V rámci tzv. helsinského procesu mu byla umožněna v r. 1979 habilitace a v r. 1981 konečně profesura systematické teologie. Jeho habilitací byl v české teologii tehdy průkopnický spis "Trojiční teologie", který svým významem překročil konfesní hranice ČČSH. V církvi byl tajemníkem dvou sněmů, avšak z funkce tajemníka sněmu byl odstraněn pro aktivity, spojené s přípravou oslav 70 let samostatné Československé republiky ještě v r. 1988.

Na prahu nové éry – po listopadu 1989 – byl v lednu 1990 zvolen ve svobodných volbách děkanem Husovy československé bohoslovecké fakulty, která byla za jeho působení a vydatného přispění inkorporována v květnu téhož roku zákonem č. 172/90 Sb. jako Husitská teologická fakulta do Univerzity Karlovy. Vtiskl této fakultě otevřený charakter, který sice vychází z původního modelu konfesního (ČČSH), ale otvírá náruč všem, kteří chtějí ve vzájemné úctě a respektu na našem vysokém učení působit. Byl autorem modelu víceoborové fakulty, který potom v modifikované míře převzaly všechny teologické fakulty v ČR. Děkanem fakulty byl pak – s výjimkou let 1992–1994 – do roku 2000. Prof. Kučera se účastnil živě diskuse kolem Komenského (1992) a kolem Husa (1993–1999). Není třeba připomínat, že to byla právě HTF, která otevřela v r. 1993 na

mezinárodním poli Husovu kauzu a že prof. Kučera zde hrál důležitou úlohu.

Přes výkon děkanské funkce, která je velmi náročná, přednášel na více než dvaceti zahraničních univerzitách, doma pak na filosofické fakultě, fakultě sociálních věd UK a na pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Ze zahraničních vědeckých aktivit připomeneme členství v Deutsche Paul Tillich Gesellschaft a ve Vědecké společnosti pro teologii. V Tillichově společnosti byl po nějaký čas i vicepresidentem. Nemůžeme zamlčet ani řadu vyznamenání – za mnohá uvedeme ocenění Jana Pavla II. z r. 1999 (Pro Ecclesia et Pontifice).

Je velmi těžké ve zkratce seznámit s Kučerovou teologií, je široká a univerzální, přesto však pevně konfesní. V "aplikované formě" se s ní čtenáři setkávají na stránkách Českého zápasu. Přesto se alespoň o zkratku pokusíme: prvotně se zajímal – podobně jako svého času F. M. Hník – o sociologii a filosofii; v době těmto oborům nepříznivé se orientoval na otázky náboženské a na noetiku a metodologii věd. S otázkou pravdy se setkává v raných spisech J. L. Hromádky, který se ji snažil řešit vědeckou teologickou metodou. Studium u Z. Trtíka ho přivádí k dílu E. Brunnera, hlavního představitele teologického personalismu. Kritická analýza mentality po druhé světové válce ho však vede k překonání exkluzivního personalismu a k syntéze s esenciální teologickou filosofií, kterou reprezentuje P. Tillich. Kučera uvádí do českého obzoru Tillichovu koncepci korelativní a apologetické teologie a pokouší se o její samostatnou interpretaci (Pravda a iluze moderní teologie, 1987). Doma i v zahraničí je dnes uznávaným

znalcem nejen díla Tillichova, ale také moderního teologického myšlení evangelického (K. Barth, R. Bultmann) i katolického (K. Rahner, E. Schillebeeckx). Poprvé uvádí do české teologie problematiku moderní hermeneutiky (H. G. Gadamer, H. Ott ad.). Jeho trojdielná Trojiční teologie (1983–84) představuje originální studii základního tématu klasické teologie a našla uznání především u katolických teologů (J. Zvěřina). Stala se východiskem tzv. teologie prostého života, která revelační struktury dané vztahem otce a syna, matky a dítěte, mistra a učedníka, jež v Bibli osvětluje tajemství osobnosti Ježíše Krista, vidí zároveň jako základní sociální strukturu, z níž se odvíjí původ a růst fenoménu "humanum" a jejíž respektování tvoří podmínku civilizované a kulturní společnosti. Toto syntetické myšlení se stalo východiskem i studijního programu Husitské teologické fakulty, v němž je studium teologie, filosofie, religionistiky a židovství organicky propojeno se vzděláním v psychosociálních vědách a pedagogice. Bratr profesor se zabývá i dějinami univerzitního vzdělávání, dílem M. Jana Husa, J. A. Komenského, což celou jeho práci zasazuje do kontextu realistického ekumenismu. V pozadí jeho úsilí stojí idea nového světového univerzalizmu, založeného na akceptování stvoření světa a řeči Stvořitele.

Dovolu mi ještě gratulaci osobní: mé setkávání s profesorem Kučerou trvá již neuvěřitelných 40 let. Jako patnáctiletý jsem jej slyšel poprvé na mládežovém kurzu ČČS, hovořil tehdy o J. S. Bachovi a jeho umění fugy. Dovedl oslovit naše hořící srdce! A umí to dodnes. Nikdy jsem si nemyslel, že budu jeho nástupcem v děkanském úřadě, ba ani přímo učit mě nemohl, protože to bylo v letech, kdy byl z rozhodnutí těch, kdo tu tehdy vládli "mimo". Vzájemné setkávání bylo vždy obohacující, i když jsem pak "mimo" akademickou sféru byl pro změnu já. A těch posledních dvacet let úzké spolupráce uběhlo jako voda! Přeji bratru profesorovi jménem svým i jménem naší akademické obce hodně zdraví, hodně podnětných nápadů pro církev i pro fakultu.

Prof. ThDr. Jan B. Lášek,
děkan fakulty

Z konference „Dvacet let náboženské svobody“ na HTF UK

20 LET NÁBOŽENSKÉ SVOBODY

Dokončení ze str. 1
Situaci v naší církvi od jejího založení v prvorepublikové době i činnost fakulty, která své úsilí o ekumenu dotváří konečnou i touto konferencí konanou na její půdě, shrnul patriarcha Tomáš Butta, který připomenul i vydání publikace při příležitosti 90 let existence naší církve. Do programu prvního dne se vešly i rozhovory v moderovaných skupinách, panelová diskuse a nakonec koncert jidiš písní. Referáty pronášené druhého dne byly označeny jako akademické. Pavel Hošek se zaměřil na evangelikální hnutí, Martin Fárek na indické tradice. Program dále rozšířilo nahlédnutí do mariánské spirituality, římskokatolického přístupu ke svátostnému inter-

komuniu, islámská pohřební kultura v naší zemi a řada dalších témat.

V úvodu konference vyjádřil prof. J. B. Lášek přání, aby tato nebyla jen jakousi inventurou, ale obohacením, aby ukázala perspektivy dalšího rozvoje, cesty dalšího možného dialogu s tím, že ač jsme již ušli kus cesty, daleko větší její část máme před sebou. Stejným přáním končila i panelová diskuse na konci prvního dne; kde kardinál Vlk mimo jiné připomněl, že po informaci přichází čas na aplikaci. Doufáme, že nezůstane jen u jeho slov a budou hledány a nalezeny další roviny a oblasti života, kde lze aplikovat vše, k čemu účastníci na konferenci vzhledli a nač poukázali.

Klára Breňová

Teologická konference v Hradci Králové

Ve dnech 2. – 3. března proběhla v gočárovském komplexu Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové teologická konference duchovních královéhradecké diecéze konaná pod záštitou bratra biskupa Štěpána Kláska. Do dvou dnů byly soustředěny přednášky, které reflektovaly jak teologické náměty, tak otázky týkající se naší duchovenské ortopraxe.

Po úvodní ranní bohoslužbě, kterou v úterý 2. března sloužil bratr biskup Štěpán Klásek (kázání) a bratr Martin Chadima (liturgie), bylo zahájeno samotné přednáškové pásmo.

Je třeba ocenit fundovanost všech příspěvků, zaujetí, s nímž byly odferovány, jakož i skutečnost, že si přednášející našli čas takový příspěvek připravit. V krátkosti si nyní připomeneme obsah konference.

Z teologických přednášek jsme se mohli díky doc. Jiřímu Vogelovi dozvědět mnohé o osobnosti Karla Heima a o vlivu jeho díla na teologii ČČSH. Bratr prof. Kučera posloužil hlubokou teologickou reflexí ideových kořenů vzniku ČČSH. Oba zástupci HTF UK podali tato intelektuálně náročná témata srozumitelně a s velkým zaujetím.

Teologického tématu se ochotně ujal i další z hostů TK bratr Lukáš Bujna, který nás zasvěceně uvedl do problematiky spojené s otázkou "skandálu kříže" reflektovanou v díle evangelického teologa prof. Trojana.

Proměnných částí v ČČSH vysluhované liturgie a dějinných souvislostí i možných nových liturgických impul-

Dokončení na str. 4

PRO POTĚŠENÍ SESTRY KUBÁČOVÉ

Ad "Ani šťastný, ani veselý 3", ČZ 6/2010

Milá sestro,
nad vaším článkem mi bylo smutno. Cítila jsem v něm dost beznaděje. A bylo mi taky líto, že si představujete, jak se dohadujeme o počtu andělů na špičce jehly. U nás se do takovýchhle jemností nepouštíme. K biblickým se scházíme, to ano. Z nich se nám zdá jasné, že „pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení...“ (Jk 1,27a) Tak se o to pokoušíme. Do slánského sboru přišel asi před rokem Antonín. Čtyřicátník, trochu retardovaný, takže má poloviční invalidní důchod. Je docela dobře schopný se o sebe postarat v běžných věcech, ale v těch neběžných, jako jsou formuláře nebo úvěry, ne. A tak ho ani nenapadlo, že by se měl snažit odkoupit byt od města za pár desítek tisíc, na které by dostal úvěr. Toho využil

nový majitel domu a dal mu výpověď. A čiperní soušed si navíc Antonína pozvali jako ručitele svých dluhů, které vzápětí přestali splácet. Zadlužený a bez bydlení přišel k nám. Bylo to ale ještě ve správnou chvíli: neměl zlozvyky chronických bezdomovců, kterých pár známe a kterým není pomoci. Trochu se známe s vedoucí sociálního odboru městského úřadu, a tak jsme jejím prostřednictvím poprosili město o nouzové bydlení pro Antonína. Dostal ho. Není to žádná sláva, ale o hodně lepší než pod mostem. A dál: naše pilná a svědomitá pastorační asistentka zjistila všechny dluhy, které kde na něj byly vedeny. (Opravdu nezávidím setkání s Pánem Bohem těm, kteří ho takhle využili.) Trochu peněz na zaplacení hrozící exekuce mu půjčila ze svého – a ty jí teď Antonín splácí. Domluvila mu splátkové kalendáře a dává pozor, aby je z každého důchodu platil. Navíc za Antonína požádala o přís-

pěvek na péči. Ten mu teď přiznali, a tak se snad bude moci nastěhovat do mnohem příjemnějšího chráněného bydlení.

Do kladenského sboru chodí skupinka romských dětí. Chodí tam už léta, vlastně ani nevím, jak to začalo. Teď tam ti starší přivádějí mladší sourozence, a když starší odrostou, mladší už chodí sami. V neděli mají svoji skupinku, občas se s nimi hraje divadlo, na Mikuláše dostanou trochu sladkostí, sem tam nějaké oblečení nebo boty. Jedné rodině jsme pomohli se splátkami za elektřinu. Několik z těch dětí chodí naše sestry doučovat. Díky tomu není Alešek ani Sabinka ve speciální škole (stojí to hodně úsilí všechny zúčastněné). To ale není to hlavní. Ty děti tam chodí rády. V neděli už před osmou běhají kolem kostela, teď v zimě odklízely snh. A během bohoslužby sedí mezi námi, občas někomu na klíně. Jsem si jistá, že i kdyby se z nich nestali úspěšní lidé (a z mnohých se asi nestanou), ten zážitek přijetí v "bělošském" křesťanském prostředí už nezapomenou.

Zuzana Jurková

ZPRÁVY

Odešel...

V neděli, dne 7. března 2010, se odebral ke svému Pánu jeden z posledních opravdových sedláků, náš milý bratr Miloslav Drábek z Prasku. Miloval Boha, lidi, rodinu, vlast, přírodu, koně, holuby, včely, zahradu, les... Přes svůj věk mladý, zdravý jak řípa, odešel rychle, jak mívával ve zvyku. Odešel v pohodě, po nedělním přijímání v Husově sboru, jako sedlák věděl, že vše má svůj čas.

Po nedělní bohoslužbě

u kávy a zákusku ve farní kanceláři povstal

poděkoval za přání k pětadesátinám posadil se

skácel se ze židle

umřel

Oživovací přístroj suše konstatoval "Smrt"

Ta mluvící mašina houby ví

co je Boží zavolání

Miloslav Drábek, věrný člen Církve československé husitské, odešel ke svému Bohu. Jeho ostatky jsme po obradu v Husově sboru uložili do rodinného hrobu ve Zdechovicích. Za jeho život děkujeme.

Rada starších v Novém Bydžově

Výstava v Písku

Obrazy a grafiku br. Mgr. Michaela Štojdl, našeho bratra faráře z Písku, ak. mal. Zuzany Zárubové a studentky ZUŠ Písek Elišky Marie Štojdlové můžeme zhlédnout na výstavě v galerii Portyč v Písku, která potrvá od 1. do 30. dubna.

Vernisáž se uskuteční na Zelený čtvrtek 1. dubna od 17 h.

Výstavu zahájí JUDr. Luboš Průša, ředitel krajského úřadu Jihočeského kraje a Mgr. Michael Moc, plzeňský biskup.

V programu vystoupí Mgr. Ludmila Šimonová a přátelé.

(no)

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: katadohnal

GSM +38591 5659536

Velikonoce v Rokycanech

Bohoslužby se konají v modlitebně evangelického sboru:

* Zelený čtvrtek v 16.30 h - slouží Mgr. Milan Semilský

* Bílá sobota v 16.30 h - slouží Mgr. Tomáš Procházka

* Hod Boží velikonoční v 7.45 h - slouží Mgr. Tomáš Procházka

* Pondělí velikonoční v 16.30 h - pašije se zpěvem Mgr. Bělové, káže Mgr. Milan Semilský

(jš)

Nový telefon

Náboženská obec Chrudim ruší pevnou linku a mění telefonní číslo farního úřadu na 608 035 421.

(fú)

Putovní výstava

Vážené sestry, vážení bratři, dovolte mi pozvat vás na putovní výstavu "Kámen ke kameni a je tu chrám - místo k modlitbě", kterou u příležitosti 90. výročí naší církve vyhlásila ústřední rada.

Výstava je sestavena z rozličných exponátů - výkresů, koláží, fotografií, tradičních výrobků ručních prací, plastických modelů z perníku nebo instalace z kamenů. Vystavují zde předškolní a školní děti, mládež, dospělí,

seniory, skupiny i profesionálové - všichni členové naší církve.

Výstava rozhodně stojí za zhlédnutí, neboť je dárkem, který naši členové věnovali své církvi k výročí.

Výstavu si můžete prohlédnout tentokrát v prostorách kostela Církve československé husitské v Plzni (Husova 1, Plzeň-západ) od 7. března do 21. dubna 2010, vždy ve všední dny od 9 do 14 h.

Výstava bude návštěvníkům přístupná po zazvonění na zvonek plzeňské diecéze nebo po předchozí domluvě (mail: dieceze.plzen@ccsh.cz).

Vladimíra Mrákovatá

Ekumenické Vzkříšení

Protože Velikonoce jsou hlavní křesťanské svátky, naše církve v Československé církvi evangelické v Novém Boru slaví tradičně tyto svátky společně. Srdečně zveme na ekumenické bohoslužby Vzkříšení, které se konají 4. dubna v 10.30 h v kostele sv. Ducha (Štursova 286, Nový Bor-Arnultovice). Bohoslužby budou sloužit tito duchovní: za CČSH Eliška Raymanová, za ČCE Marek P. Lukášek, kázat bude vikář Tomáš Mencl.

(er)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 29. 3. - 14 hodin

Benefiční koncert

* 30. 3. - 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta orchestra,

Diriguje: M. Němcová,

Y. Škvárová - alt

* 31. 3. - 20 hodin

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta orchestra,

Diriguje M. Němcová,

Y. Škvárová - alt

* 1. 4. - 20 hodin

Bach, Vivaldi, Dvořák

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle,

Y. Škvárová - mezzosoprán

* 2. 4. - 20 hodin

Bach, Vivaldi, Dvořák

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle,

Y. Škvárová - mezzosoprán

* 3. 4. - 20 hodin

Mozart, Vivaldi, Bach

Consortium Pragense Orchestra,

Š. Heřmánková - soprán,

M. Laštovka - trubka

* 4. 4. - 20 h

Mozart, Vivaldi, Bach

Consortium Pragense Orchestra,

Š. Heřmánková - soprán,

M. Laštovka - trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

VJEZD DO JERUZALÉMA

Je to známý příběh Květné neděle. Nám se však poněkud přeházely jednotlivé věty. Dokážete je správně seřadit a sestavit tak písmenka do tajeňky? Pomoci vám může Matouš 21,1-9.

- Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: (L)
- „Odvažte se a přiveďte ke mně.“ (Ě)
- Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: (K)
- „Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslci, na oslátku té, která je podrobena jhu.“ (N)
- Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. (E)
- To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: (Á)
- „A ten člověk je hned pošle.“ (N)
- „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinové! Hosanna na výsostech!“ (E)
- A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. (Ě)
- „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko.“ (V)
- Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. (D)
- „A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: Pán je potřebuje.“ (T)

(Řešení z minulého čísla: Strach a nenávisť.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Eřvín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

EVANGELIKÁLNÍ A EKUMENIČTÍ PŘEDSTAVITELÉ SE SEŠLI V ŽENEVĚ

Generální tajemník Světové rady církví (World Council of Churches - WCC) Rev. Dr. Olav Fuke Tveit a mezinárodní ředitel Světové evangelikální aliance (World Evangelical Alliance - WEA) Rev. Dr. Geoff Tunnicliffe, se setkali, aby diskutovali o společných postupech směrem ke křesťanské jednotě. Setkání se konalo v Ekumenickém centru v Ženevě ve Švýcarsku, kde je také ústředí WCC. Bylo to první setkání těchto dvou uskupení od Globálního křesťanského fóra v Limuru v Keni v roce 2007. Setkání bylo také prvním od doby, kdy dr. Tveit v lednu převzal úřad generálního tajemníka WCC.

Oba představitelé diskutovali oblasti společného zájmu a spolupráce, k nimž patří misie a evangelizace a pokračující práce na kodexu praxe konverzí, který se týká také Římskokatolické církve. „Potvrdili jsme, že všichni křesťané mají stejné povolání být v jednotě, takže chceme být citliví k obavám ostatních,“ řekl dr. Tveit na setkání. „Toto důležité setkání bylo nápomocné k budování mostů pochopení v otázkách evangelizace, náboženské svobody a péče o zranitelné. Těšíme se na pokračování rozhovorů s WCC,“ řekl dr. Tunnicliffe.

Oba představitelé potvrdili pokračující podporu WCC a WEA Globálnímu křesťanskému fóru jakožto platformě poskytující příležitosti k setkáním a dialogům mezi ortodoxními, katolickými, anglikánskými, protestantskými, evangelikálními, letničními a ustanovenými africkými církvemi.

podle ČTK

TELEKOMUNIKAČNÍ FIRMA NABÍZÍ ZPOVĚĎ PŘES TELEFON

Svátočná praxe zpovědi je ve Francii již dlouhou dobu poměrně vzácná a přesto nebo možná právě proto přišla jedna telekomunikační firma s podivným nápadem nabízet - samozřejmě, za výhodnou cenu - možnost zpovědi přes telefon. Po vyznání hříchů a modlitbě pokání uslyší zákazník rozhřešení. Vynálezce této bizarní služby Camille Hautier přiznává, že telefonická služba nemá stejnou hodnotu jako svátostná, ale v případě lehkých hříchů prý postačuje.

Nápad se pochopitelně setkal s rozhodným odporem francouzských biskupů, kteří byli nuceni vyjádřit odmítavý postoj v tiskovém sdělení. Svátost zpovědi vyžaduje osobní setkání s knězem, přestože plný vizuální kontakt není podmínkou k jejímu platnému uskutečnění (je možné se například zpovídat přes zeď vězeňské cely). Používání telefonu však při udělování svátosti zůstává jednoznačně vyloučeno. Podobně není možné užít ani listovní korespondenci.

RaVat

Teologická konference v Hradci Králové

Dokončení ze str. 3

zů se ujal bratr Vladimír Hřaba. O vyhlídkách duchovenské práce a o nových misijních možnostech v sekularizované společnosti pojednal s charismatickým zaujetím bratr Jarek Křivánek. Synkrezí teoretické a praktické části provedl ve své přednášce bratr Jan Rokyta se svým tématem o podobách vztahu k přírodě jako stvoření Božímu v církevních dějinách.

Konkrétní pastorační práci duchovních naší církve připomenul svým zajímavým příspěvkem bratr Aleš Jaluška, který pohovořil o své dvacetileté pastorační zkušenosti s vězni a s jejich rodinami. Činností v krizových situacích se zabýval také bratr Benjamin Mlýnek, který hovořil o svých zkušenostech duchovního, coby člena posttraumatického intervenčního týmu Policie ČR. Velké poděkování patří i bratru pplk. Janu Kozlerovi, vrchnímu kaplanovi armády ČR, který přes nabitý program přijel mezi nás a poreferoval právě o kaplanské službě v armádě ČR.

Řadu podnětů k přemýšlení nám svou analýzou současného světa podal i bratr Oldřich Bezděčák. Zasloužený potlesk sklídl také příspěvek bratra Václava Žďárského, který věcně a v hlubokém existenciálním uchopení nastínil péči o spolupacienty s Parkinsonovou chorobou.

Nelze zapomenout ani na přednášku pardubického bratra Zdeňka Martiše, který hovořil - opět ze své každodenní zkušenosti - o své práci s bezdo-

movci. TK se nevyhýbala ani otázkám, jež se týkají úskalí naší duchovenské služby. O zdrojích frustrací kněžského povolání v CČSH promluvil bratr Tomáš Karel a o sociální struktuře náboženských obcí CČSH v dějinách i v současnosti zasvěceně promluvil bratr Jiří Plhák.

Pobožností posloužila ve středu ráno sestra Alena Naimanová, která zde využila svých bohatých zkušeností s prací ve světové ekumenické oblasti; pobožnost odrážela zejména její aktivní a podstatný přínos na přípravě českých materiálů pro letošní Světový den modliteb, který přichystaly křesťanky z Kamerunu.

Nezbytný materiální servis (občerstvení) zajišťovaly obětavé mladé sestry, Marcela Holinková a Eva Štátná. Výše zmíněnému bratru Rokytovi (a jeho paní) patří i poděkování za výrazný podíl na organizaci celé akce, jakož i za přípravu chutné krmě.

Uprímné poděkování pak patří všem těm, kteří se jakýmkoli dalším způsobem podíleli na opravdu zdárném chodu dvoudenní konference. Je naší velikou nadějí, že z této konference bude vydán sborník.

Věřím, že pozitivní ohlasy, které bylo možné zaznamenat po skončení celé akce, se přenesou i do další činnosti našich duchovních a že lze vyslovit i neskromné přání, abychom se takto opět brzo setkali. Třeba na další teologické konferenci!

Za organizátory TK:
Martin Chadima